

Sygn. akt III C 90/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	sekretarz sądowy Justyna Zarzecka

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2021 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa E. C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko G. P.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt III C 90/21

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 21 października 2020 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wystąpił przeciwko pozwanej G. P. o zapłatę kwoty 3.331,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pozwana zawarła z (...) S.A. z siedzibą w O. (wierzyciel pierwotny) w dniu 8 listopada 2018 r. umowę pożyczki o nr (...). Pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty rat pożyczki, zatem umowa została wypowiedziana i z dniem 4 października 2020 r. niespłacona kwota pożyczki stała się wymagalna. Następnie wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., a ten następnie przełał wierzytelność na powoda w dniu 10 grudnia 2018 r., o czym zawiadomiono pozwaną. Powyższe uzasadnia legitymację czynną powoda w procesie. Powód wskazał, że datą wymagalności roszczenia jest dzień 4 października 2020 r., zaś na dochodzoną pozwem kwotę 3.331,18 zł składa się kwota 2.082,64 zł tytułem niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki, 42,02 zł- suma odsetek umownych stanowiących część odsetkową niespłaconych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy, 36,52 zł- suma odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu oraz kwota 1.170 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w dniu 10 listopada 2020 r. (sygn. akt III Nc 1828/20) uwzględniono w całości żądanie pozwu.

W przepisany terminie pozwana G. P. wywiodła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwana w sprzeciwie podniosła m.in. zarzut bezzasadności roszczenia, wskazując, że przedstawiony przez powoda materiał dowodowy nie pozwala na uznanie roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości.

W dalszej części, w uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała umowę cesji zawartą pomiędzy powodem a (...) S.A. z siedzibą w O., wskazując, że z umowy cesji nie wynika, aby powód nabył wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w O. wobec pozwanej. Ponadto pozwana zaprzeczyła, jakoby na złożonych przez powoda do akt sprawy dokumentach widniał jej podpis. Poza tym, pozwana zakwestionowała fakt istnienia, wysokość i wymagalność roszczenia objętego pozwem i zaprzeczyła, jakoby kiedykolwiek zostało do niej skierowane wezwanie do zapłaty. Pozwana podniosła, że powód nie przedłożył dowodu, z którego wynikałoby, że doszło do powstania zobowiązania wskazywanego przez powoda i aby pozwana się z niego nie wywiązała.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2018 r. pozwana G. P. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w O. umowę pożyczki ratalnej o numerze (...), na czas oznaczony tj. od dnia 8 listopada 2018 r. do dnia 14 maja 2021 r. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 3.900 zł, a całkowity koszt pożyczki- 4.480,22 zł. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 8.380,22 zł, zaś (...)99,21 %. Stopa oprocentowania pożyczki była zmienna i stanowiła dwukrotność odsetek ustawowych, tj. 10 %. Stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego była zmienna i stanowiła dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie i wyniosła 14 %. Prowizja za udzielenie pożyczki była rozliczana w okresach rozliczeniowych i wynosiła 975 zł, zaś prowizja operacyjna rozliczana w okresach rozliczeniowych wynosiła 2.925 zł. Pożyczkobiorca zobowiązany był na mocy umowy do spłaty całkowitej kwoty do zapłaty w 30 ratach miesięcznych, w terminach i wysokości wskazanych w harmonogramie. Kwoty rat niespłaconych w terminie zapłaty rat stawały się następnego dnia po upływie ww. terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. W przypadku niedokonania przez pożyczkobiorcę zapłaty raty w terminie, (...) S.A. z siedzibą w O. uprawniony był do naliczenia odsetek z tytułu opóźnienia w spłacie zadłużenia oraz podjęcia czynności windykacyjnych w celu odzyskania wierzytelności.

Dowód:

- umowa pożyczki – k. 31-35

W dniu 1 lipca 2020 r. pożyczkodawca (...) S.A. z siedzibą w O. wezwał pozwaną G. P. do uregulowania zaległości z tytułu umowy pożyczki z dnia 8 listopada 2018 r. w kwocie 407,03 zł w terminie do dnia 11 lipca 2020 r.

W dniu 21 lipca 2020 r. pożyczkodawca (...) S.A. z siedzibą w O. wystosował do pozwanej G. P. ostateczne wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki, wzywając do uregulowania zadłużenia w kwocie 680,23 zł w terminie do dnia 31 lipca 2020 r. i wskazując, że brak ww. wpłaty spowoduje wypowiedzenie umowy pożyczki z zachowaniem terminu wypowiedzenia wynoszącego 30 dni.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r. pożyczkodawca (...) S.A. z siedzibą w O. wypowiedział pozwanej G. P. umowę pożyczki pod warunkiem wstrzymującym- dokonaniem spłaty całej zaległej kwoty, która dzień 21 sierpnia 2020 r. wynosiła 956,95 zł w terminie do 4 września 2020 r. i wskazując, że brak dokonania zapłaty ww. kwoty spowoduje rozpoczęcie biegu okresu wypowiedzenia, który wynosi 30 dni, zaś po jego upływie umowa pożyczki zostanie skutecznie wypowiedziana, a wymagalną kwotą do spłaty stanie się cała pozostała do spłacenia kwota pożyczki, która na dzień 21 sierpnia 2020 r. wynosi 3.296,95 zł.

Dowód:

-wezwanie do uregulowania zaległości k. 36-37;

-ostateczne wezwanie do zapłaty k. 38-39;

-pismo informacyjne k.40-41;

-wypowiedzenie umowy pożyczki z 21.08.2020 r. k.42-43.;

-wniosek o pożyczkę k. 77-80;

-harmonogram k. 81-82;

-formularz informacyjny k.83-85;

W dniu 21 lipca 2018 r. CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawarł z (...) Towarzystwem Funduszu Inwestycyjnych Spółką Akcyjną z (...) w G. umowę ramową o współpracy.

Dowód:

-umowa ramowa o współpracy k. 9-21; k.86-98,

W dniu 13 listopada 2018 r. CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. reprezentowany przez (...) Towarzystwem Funduszu Inwestycyjnych Spółką Akcyjną z (...) w G. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w O. umowę zatytułowaną „umowa cesji wierzytelności”.

W umowie tej (...) S.A. z siedzibą w O. oświadczył, że przysługują mu bezsporne, niewymagalne w całości i nieprzedawnione wierzytelności wynikające z zawartych umów pożyczek wskazane w załączniku do umowy. W umowie wskazano, że przeniesienie wierzytelności następuje w dniu zawarcia umowy. (...) S.A. z siedzibą w O. złożył oświadczenia co do przysługujących jej wierzytelności, określające ich kryteria (§ 2 umowy).

Treść umowy z dnia 13 listopada 2018 r. nie zawiera oświadczenia, że (...) S.A. z siedzibą w O. przenosi (przelewa) na CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. określone wierzytelności.

Do ww. umowy załączono wyciąg z załącznika do umowy cesji wierzytelności z 13 listopada 2018 r., w którym wskazano wierzytelność w stosunku do pozwanej G. P..

Dowód:

-umowa cesji wierzytelności k. 25-29, k. 103-108;

-załącznik do cesji wierzytelności k.108

W dniu 10 grudnia 2018 r. CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. reprezentowany przez (...) Towarzystwem Funduszu Inwestycyjnych Spółką Akcyjną z (...) w G. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. reprezentowanym przez (...) Towarzystwem Funduszu Inwestycyjnych Spółką Akcyjną z (...) w G. umowę sekurytyzacji.

W umowie tej CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. oświadczył, że przysługują mu wierzytelności pieniężne określone w zestawieniu wierzytelności stanowiącym załącznik do umowy nabyte od (...) S.A. z siedzibą w O..

Ww. umową sekurytyzacji CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. przelał na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wierzytelności wskazane w umowie, a (...) wierzytelności te bezwarunkowo przyjął.

Do ww. umowy załączono wyciąg z załącznika do umowy sekurytyzacji z dnia 10 grudnia 2018 r., w którym wskazano wierzytelność w stosunku do pozwanej G. P..

Dowód:

-umowa sekurytyzacji k.22-24; k.99-101;

-wyciąg z załącznika do umowy sekurytyzacji z 10.12.2018 r.

-załącznik do umowy sekurytyzacji z 10.12.2018 r. k.102

Pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r. wierzyciel (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wezwał pozwaną G. P. do uregulowania zadłużenia z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) z dnia 8 listopada 2018 r. w kwocie 956,95 zł.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty k. 44

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. domagał się od pozwanej G. P. zapłaty kwoty 3.331,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu dnia zapłaty.

Podstawę faktyczną powództwa stanowiła umowa ratalna pożyczki zawarta w dniu 8 listopada 2018 r. przez pozwaną G. P. z (...) S.A. z siedzibą w O. o numerze (...), na czas oznaczony tj. od dnia 8 listopada 2018 r. do dnia 14 maja 2021 r., a także z dwie umowy przeniesienia wierzytelności: pierwsza zawarta 13 listopada 2018 r. pomiędzy pożyczkodawcą (...) S.A. z siedzibą w O. a CS1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w G. oraz druga zawarta w dniu 10 grudnia 2018 r. pomiędzy CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., a powodem (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G..

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Podstawowym obowiązkiem pożyczkodawcy jest wydanie drugiej stronie przedmiotu pożyczki, natomiast obowiązkiem pożyczkobiorcy jest zwrot przedmiotu pożyczki w umówionym terminie. Przy czym w sprawie niniejszej zastosowanie miały także przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Na podstawie art. 3 ust 1 i 2 pkt 1 w/w aktu prawnego przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki.

Ponadto powód swoją legitymację wywodził również na podstawie art. 509 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda do akt dowodów z dokumentów, których strona pozwana nie kwestionowała i które nie wzbudziły żadnych wątpliwości ze strony orzekającego w sprawie Sądu.

Mając na względzie podstawę żądania pozwu oraz zasady rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym, zgodnie z którym obowiązek przedstawienia dowodów, w myśl przepisu art. 3 k.p.c., spoczywa na stronach, zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) wskazać należy, że na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, że jego poprzednik prawny zawarł z pozwaną umowę pożyczki, a następnie, że powód skutecznie nabył w drodze cesji wierzytelność wynikającą z tej umowy.

W ocenie Sądu powód nie sprostął powyższemu obowiązkowi. Przedstawione przez niego dowody nie pozwoliły na ustalenie, aby jego poprzednik prawny nabył dochodzoną wierzytelność od wierzyciela pierwotnego, jak również powód nie udowodnił wysokości dochodzonego roszczenia.

Wskazać należy, że w procesie w charakterze stron mogą występować tylko te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem tego procesu. W każdym procesie sąd powinien przede wszystkim rozstrzygnąć, czy strony procesowe są jednocześnie stronami spornego stosunku prawnego. Podkreślić należy, że posiadanie przez stronę powodową legitymacji czynnej, natomiast przez stronę pozwaną legitymacji biernej, jest kluczową przesłanką, od której uzależnione jest możliwości uwzględnienia powództwa. Brak którejkolwiek z nich prowadzi do oddalenia powództwa już z samej tej przyczyny.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu Uchwały z 12 grudnia 2012 r. (sygn. akt III CZP, Legalis 549473) legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespala się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa to zatem uprawnienie konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) wypływająca z prawa materialnego.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że powód nie wykazał, aby posiadał w sprawie legitymację czynną. Powód w pozwie twierdził, że (...) SA z siedzibą w O. (wierzyciel pierwotny) dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., a ten następnie przelał wierzytelność na powoda w dniu 10 grudnia 2018 r.

Z powyższymi twierdzeniami nie sposób się zgodzić.

Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika, że w dniu 13 listopada 2018 r. CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w O. umowę zatytułowaną „umowa cesji wierzytelności”. W umowie tej (...) S.A. z siedzibą w O. oświadczył, że przysługują mu bezsporne, niewymagalne w całości i nieprzedawnione wierzytelności wynikające z zawartych umów pożyczek wskazane w załączniku do umowy. W umowie wskazano, że przeniesienie wierzytelności następuje w dniu zawarcia umowy. (...) S.A. z siedzibą w O. złożył oświadczenia co do kryteriów przysługujących mu wierzytelności (§ 2 umowy).

Treść umowy nie zawiera jednakże wyraźnego oświadczenia, że (...) S.A. z siedzibą w O. przenosi na CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. określone wierzytelności, w tym i wierzytelność w stosunku do pozwanej G. P.. Pozwana w sprzeczności zaprzeczyła, jakoby powód skutecznie nabył wierzytelność od (...) S.A. z siedzibą w O. wobec pozwanej. Natomiast art. 509 § 1 k.c. wyraźnie stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), jednakże nie ma wątpliwości co do tego, że umowa taka musi zawierać wyraźne oświadczenie o przelewie konkretnej wierzytelności. Umowa z dnia 13 listopada 2018 r. została w takim stopniu zanonimizowana, że takiego oświadczenia nie zawiera, zawiera natomiast jedynie oświadczenie o przysługiwaniu (...) S.A. z siedzibą w O. określonych wierzytelności oraz oświadczenia o kryteriach, jakie wierzytelności te spełniają. Nie można tracić z pola widzenia, że umowa przelewu ma charakter

konsensualny. Przelew dochodzi do skutku, a więc wierzytelność przechodzi na nabywcę już w momencie zawarcia umowy (solo consensu), jednakże na skutek oświadczenia o przelewie. Cesja stanowi zatem czynność prawną o charakterze rozporządzającym, której celem i bezpośrednim skutkiem jest zbycie wierzytelności, jednak oświadczenie o takim rozporządzeniu bez wątplenia winno się w umowie cesji znaleźć, w przeciwnym razie nie można uznać, że do takiego rozporządzenia doszło. Powód nie może się w tym względzie zasłaniać klauzulą poufności i nie przedkładać pełnego brzemienia umowy cesji. Powód oczywiście może przedłożyć umowę w wersji, w której nie zostaną ujawnione dane osobowe pozostałych dłużników, nie mniej jednak umowa powinna zostać przedstawiona w takiej wersji, która umożliwia odtworzenie jej treści i ustalenie zamiaru stron- w tym przypadku zamiaru przeniesienia wierzytelności. Przedstawiona przez powoda umowa z dnia 13 listopada 2018 r. zdaniem Sądu na to nie pozwala. W sytuacji, gdy strona pozwana przeczy skutecznemu zawarciu umowy cesji wierzytelności, powód, na którym w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu, winien wykazać, że do zawarcia umowy cesji o określonej treści istotnie doszło. Tej natomiast okoliczności powód w niniejszej sprawie nie wykazał.

W kolejnej umowie sekurytyzacji, tj. zawartej w dniu 10 grudnia 2018 r. przez CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. z powodem (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. oświadczył, że przysługują mu wierzytelności pieniężne określone w zestawieniu wierzytelności stanowiącym załącznik do umowy nabyte od (...) S.A. z siedzibą w O.. W ww. umowie sekurytyzacji CS1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawarł oświadczenie o przelaniu na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wierzytelności wskazanych w umowie, w tym wierzytelności w stosunku do pozwanej G. P..

Jednakże przelew wierzytelności w niniejszej sprawie miał charakter kaskadowy. Tym samym powód powinien był wykazać nie tylko skuteczność zawarcia umowy cesji wierzytelności ze swoim poprzednikiem prawnym, ale także, że jego poprzednik prawny skutecznie nabył wierzytelności od wierzyciela pierwotnego, czyli (...) S.A. z siedzibą w O., a temu obowiązkowi dowodowemu, o czym była mowa wyżej, powód nie sprostał. A zatem, powód nie mógł skutecznie nabyć wierzytelności wobec pozwanej od CS1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G., albowiem ten zdaniem Sądu nie nabył jej skutecznie od (...) S.A. z siedzibą w O..

Po drugie, w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dokumentów dowodzących jakie faktycznie wierzytelności miały zostać przeniesione w umowach cesji, w tym w jakiej wysokości i w jakiej strukturze kapitału i odsetek. W załączniku do umowy cesji z dnia 13 listopada 2018 r. wskazano jedynie, że jest to wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy pożyczki z dnia 8 listopada 2018 r. w kwocie 8.330,22 zł, zaś w załączniku do umowy sekurytyzacji z dnia 10.12.2018 r. wskazano jedynie, że jest to wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy pożyczki z dnia 8 listopada 2018 r. w kwocie 8.345,46 zł,

Zaznaczyć należy, że przedmiotem cesji mogą być wszelkie wierzytelności, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu, albo właściwości zobowiązania. Jeżeli rodzaj wierzytelności te warunki spełnia, to skuteczność cesji jest uzależniona od dostatecznego oznaczenia i zindywidualizowania. W umowie cesji powinien być zatem wyraźnie określony stosunek zobowiązaniowy, którego elementem jest zbywana wierzytelność, przy czym chodzi głównie o oznaczenie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Do skuteczności zawarcia umowy przelewu koniecznym jest stypizowanie wierzytelności poprzez jej indywidualne oznaczenie, odróżniające ją od innych wierzytelności. Polega to na wskazaniu wierzyciela, dłużnika, stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika i przedmiotu świadczenia dłużnika objętego cesją wierzytelności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 listopada 2018 r., sygn. akt VII Aca 1510/18, Legalis 1874671, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt V ACz 286/15, Legalis 1213497). Przedłożone przez powoda umowy cesji i załączniki do nich powyższego warunku indywidualizacji wierzytelności nie spełniają. Nie zawierają bowiem jakichkolwiek cech indywidualizujących wierzytelność. Po trzecie, oświadczenie takie nie dowodzą zawarcia jakiegokolwiek umowy. Mogą jedynie co najwyżej uprawdopodobnić taką okoliczność, jednakże i tak dla udowodnienia tej okoliczności niezbędne

byłoby wykazanie przez powoda zawarcia umowy przelewu wierzytelności przez pożyczkodawcę z poprzednikiem prawnym powoda, a także, że w ramach tej umowy została zbyta wierzytelność dochodzona od pozwanej. To strona powodowa, która domaga się zapłaty pewnej należności na drodze sądowej, winna wykazać, iż należność ta – oznaczona co do wysokości, tytułu i daty płatności nie tylko istniała i nie została przez jej przeciwnika procesowego uiszczona, ale także – w sytuacji cesji wierzytelności, że została skutecznie na jego rzecz przeniesiona. Powód obowiązku temu nie podolał. Skutkiem tego stanu rzeczy jest uznanie przez Sąd, że powód nie nabył skutecznie wierzytelności wobec pozwanej, dochodzonej pozwem. Powód nie mógł bowiem nabyć wierzytelności od podmiotu, któremu taka wierzytelność nigdy nie przysługiwała.

Niezależnie od powyższego Sąd uznał, że powództwo pozostaje niewykazane co do wysokości. Powód nie przedstawił bowiem w jaki sposób dochodzone roszczenie ukształtowało się na żądanym poziomie.

Całkowita kwota pożyczki z dnia 8 listopada 2018 r. wynosiła 3.900 zł, a całkowity koszt pożyczki- 4.480,22 zł. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 8.380,22 zł, zaś 99,21 %. Stopa oprocentowania pożyczki była zmienna i stanowiła dwukrotność odsetek ustawowych, tj. 10 %.

Powód nie wskazał, jaka część pożyczki została przez pozwaną spłacona, a jaka nie, w następstwie czego umowa pożyczki została pozwaną wypowiedziana. Dla uwzględnienia natomiast żądania pozwu konieczne było wykazanie, jaką część zobowiązania pozwana spłaciła, jaką jego część stanowiło zadłużenie przeterminowane, którego niespłacenie w terminie skutkowało wypowiedzeniem umowy, ile wynosił kapitał postawiony w stan natychmiastowej wymagalności i jak od tych kwot oraz od jakich dat naliczane były odsetki. Powód informacji tych nie przedstawił, co uniemożliwia jakąkolwiek weryfikację żądania pozwu. Sąd nie miał możliwości weryfikacji ani wymagalności roszczenia, ani prawidłowości naliczania odsetek. Podkreślić również należy, że fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności nie może stawiać nabywcy wierzytelności w sytuacji korzystniejszej procesowo od pierwotnego wierzyciela, który to, aby domagać się skutecznie zapłaty od strony pozwanej musi wykazać zarówno fakt powstania konkretnej wierzytelności, jej podstawę jak i jej wysokość, zaś dokumenty przedkładane przez takie osoby nie mogą – z racji istniejących po ich stronie ewentualnych trudności dowodowych – korzystać z walorów przysługujących dokumentom urzędowym. W postępowaniu przed sądem mającym na celu rozpoznanie merytorycznej zasadności żądania pozwu przedmiotem oceny jest nie tylko kwestia legitymacji procesowej strony powodowej, ale również ocena zasadności żądania pozwu tak co do zasady jak i co do wysokości. Powód winien udowodnić za pomocą dowodów przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego, że dochodzona pozwem kwota mu przysługuje, tak co do zasady jak i wysokości. Z obowiązku tego nie zwalnia powoda fakt, że postanowienia umowy, na podstawie której nabył wierzytelność zawierają treści poufne czy też okoliczność, że ujawnienie pełnej treści załączników umowy będzie stanowiło naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych. Powód, jako strona umowy przelewu wierzytelności, w ramach przewidzianej w art. 353¹ k.c. swobody umów, winien zadbać o takie sformułowanie jej treści oraz nadanie jej takiej formy, aby w toku postępowania sądowego, w razie sporu co do istnienia wierzytelności i skuteczności jej nabycia, możliwe było przedstawienie zarówno samej umowy w pełnej treści jak i załączników umożliwiających Sądowi ocenę, czy rzeczywiście wierzytelność istnieje i że doszło do jej przelewu. Dla zasądzenia przez Sąd wskazanej w pozwie kwoty niewystarczające jest samo zgłoszenie żądania, należy je udowodnić zarówno co do zasady jak i wysokości. Obowiązkiem sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania (subsumcji) w odpowiednią podstawę prawną. Jeśli ustalenia takiego dokonać nie można, to fakt ten samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie (tak Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 4 października 2012 r., I ACa 510/12, Legalis nr 743122).

Mając na uwadze powyższe, powództwo w niniejszej sprawie należało oddalić w całości, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt III C 90/21

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować;

2.Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;

3. Zarządzenie wykonać w terminie 5 dni;

4.Akta z apelacją lub za miesiąc.

14.04.2021 r., Sędzia Justyna Pikulik